

**Krisztinavárosi
Havas Boldogasszony
Plébániatemplom**

2011 a Család éve

Szombat esti gondolatok

27.
szeptember 3.

**II. János Pál pápa FAMILIARIS CONSORTIO című
apostoli buzdítása**

**az egész Katolikus Egyház püspökeihez, papjaihoz és híveihez
a keresztény család feladatairól a mai világban**

IV. rész - A családi pasztorációról

II. fejezet: A családi pasztoráció formái

Ebben a részben azt tárgyalja a Familiaris Consortio, hogy a családi pasztoráció feladata tulajdonképpen kikre hárul. A legfontosabb szereplő ebben maga a Család. Érdeemes kicsit jobban elmélyedni, akár közösen lelkiismertvizsgálatot végezni, - így összfel a szüret kezdetekor - a következő kijelentéssel kapcsolatban:

„Az Úr ...a keresztény házastársaknak különleges apostoli küldetést ad, amellyel, mint szülőjébe, a családi élet területére küldi őket munkásként.”

- Hogyan támogatjuk azt, hogy gyermekeink hite éretté válhasson?
- Hogyan neveljük őket tisztaságra - mit teszünk ennek érdekében?
- Hogyan neveljük őket az életre? Mitől lesz életrevaló, mitől nem?
- Örököndünk-e kellően virrasztva felettük, hogy a fenyegető ideológiai és erkölcsi veszedelmeket el tudjuk hárítani?
- Hogyan fejlesztjük döntésképességüket, kötelességtudatukat?
- Hogyan próbáljuk beépíteni őket a polgári és egyházi közösségbe?
- Hogyan segítjük őket a hivatásuk megtalálásában?
- Hogyan támogatjuk emberi és keresztény gyarapodásukat?

Végül pedig fordítunk-e kellő gondot a nevelésükben arra is, hogy figyelemmel legyenek a környezetünkben élő hátrányos helyzetű, csonka, vagy elhagyatott sorsban élő családokra, emberekre?

III. fejezet: A családi pasztoráció munkásai

Ebben a részben azt tárgyalja a Familiaris Consortio, hogy a családi pasztoráció munkásai - a családon túlmenően - mindazok, akiknek a Család érdekében még tevékenykedniük kell. Kiemeli itt a püspökök, a lelkipásztorok, a diákonusok, a szerzetesek és szerzetesnők, a laikus szakértők, valamint a tömegtájékoztatók fontos szerepét.

Van ebben a fejezetben is sok olyan gondolat, amit érdemes tüzetesebben is átgondolni, átélmélni. A következőt szeretnénk most kiemelni, ami nekünk nagyon tetszett:

A papoknak és diákonusoknak szóló részből: Vajon hogyan tudnak ők a család mellé állni, velük közösséget is vállalni a nehézségeik, vagy félelmeik idején? Hogyan tudnak úgy megjelenni egy-egy családban, mint atya, testvér, pásztor, vagy tanító? Ismerik-e ebben a tekintetben a hiteles egyházi Magisztrium tanítását, meg tudják-e szabadítani olykor a rászoruló házaspárokat a lelkiismereti kételyektől, vagy csak újabb kétségeket, terheket raknak rájuk? *„A laikusok szavukkal és keresztény életükkel tanúskodnak a hitről. A pásztorok e tanúságtételben megkülönböztetik az igazi hitből eredő dolgokat azokról, amelyek kevésbé állnak összhangban a hit világosságával. Így tehát pásztorok és a családok között dialógus kezdődik.”* Papok és diákonusok, vajon nyitottak vagytok-e Ti arra, hogy családok és pásztorok között a fentiekben vázolt igazi, mély dialógusok folyhassanak, vagy inkább, szívesebben húzódtok vissza a cölibátusotok elefántcsont-tornyaiba?

„Nem lesz haszontalan, ha fölhívjuk a figyelmet arra, hogy e küldetéstől - amennyiben a szükséges józansággal és igazi apostoli lelkülettel végzik - az Egyház szolgája új indításokat és lelkierőt nyer saját hivatásához és tevékenységéhez.” - írja ezen a helyen a F.C. A Házasság Hétvégéjében tevékenykedünk immár több mint 25 esztendeje, és ebben a Lelkiségi Mozgalomban fontos szerep jut annak, hogy papok és családok között valóban kialakulhasson ilyen mélyen gyökerező, megfelelő józansággal átélte testvéri, - tanítói kapcsolat. Számos házaspár és pap testvérünk tudja hitelesen igazolni, hogy az Egyház szolgája valóban új indításokat és lelkierőt nyert - sokan szinte újjá tudtak születni a saját hivatásukban a rendszeresen folytatott dialógusok által.